

Broj: 07-2-16-3-893-102/25

Datum: 11.12.2025. godine

Na osnovu člana 100. stav (2), a u vezi sa članom 97. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14, 59/22 i 50/24) i člana 3. i 210. Zakona o upravnom postupku Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), postupajući po žalbi potencijalnog ponuđača [REDACTED] izjavljenoj putem punomoćnika [REDACTED] na Rješenje broj: 07-2-16-3-893-61/25 od 27.11.2025. godine kojim se žalba djelimično uvažava i Dopunsko Rješenje broj: 07-2-16-3-893-63/25 od 01.12.2025. godine, Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine na sjednici br. 75. održanoj dana 11.12.2025. godine d o n o s i:

ZAKLJUČAK

Odbacuje se žalba potencijalnog ponuđača [REDACTED], kojeg zastupa punomoćnik [REDACTED], izjavljena na Rješenje broj: 07-2-16-3-893-61/25 od 27.11.2025. godine kojim se žalba djelimično uvažava i Dopunsko Rješenje broj: 07-2-16-3-893-63/25 od 01.12.2025. godine, zbog nepostojanja aktivne legitimacije u postupku.

O b r a z l o ž e n j e

[REDACTED] putem svog punomoćnika [REDACTED] (u daljnjem tekstu: žalitelj) podnio je žalbu putem pošte dana 08.12.2025. godine, koja je 09.12.2025. godine zaprimljena u pisarnici Centralne izborne komisije BiH, na Rješenje broj: 07-2-16-3-893-61/25 od 27.11.2025. godine i Dopunsko rješenje broj: 07-2-16-3-893-63/25 od 01.12.2025. godine kojim se njegova žalba izjavljena na tendersku dokumentaciju broj: 07-2-16-3-893-42/25 od 14.11.2025. godine djelimično uvažava.

Ugovorni organ je u postupku ispitivanja formalno pravne strane žalbe, utvrdio da je žalba izjavljena od strane lica koje nema aktivnu legitimaciju.

Prije ulaska u meritum žalbe izjavljene na Rješenje broj: 07-2-16-3-893-61/25 od 27.11.2025. godine i Dopunsko rješenje broj: 07-2-16-3-893-63/25 od 01.12.2025. godine ugovornog organa, ovaj organ je prethodno ispitao da li su ispunjene procesne pretpostavke za izjavljivanje žalbe. U tom smislu, utvrđeno je:

1. Nepostojanje i nedokazanost pravnog interesa žalitelja

U skladu sa članom 102. stav (3) Zakona o javnim nabavkama BiH (u daljem tekstu „ZJN“), žalitelj je dužan:

„U postupku pravne zaštite žalitelj je dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna“.

Međutim, u konkretnom slučaju žalitelj nije ispunio svoju zakonsku obavezu na način što žalitelj ne dokazuje da bi mu eventualno usvajanje žalbe donijelo bilo kakvu pravnu korist. Pravni interes postoji samo ako bi usvajanje žalbe omogućilo žalitelju realnu mogućnost da učestvuje u postupku pod

jednakim uslovima, moglo rezultirati dodjelom ugovora njemu, ili uklonilo povredu koja ga faktički onemogućava da podnese prihvatljivu ponudu.

Žalitelj nijednim navodom ne dokazuje da bi bio u mogućnosti podnijeti ponudu koja ispunjava uslove. On se isključivo fokusira na špekulacije o navodnoj „favorizaciji pojedinih proizvođača“, ali ne tvrdi, a posebno ne dokazuje, da on može isporučiti opremu tražene vrste i specifikacija, da može ispuniti opšte i finansijske uslove, da može realizovati projekat ovog obima u rokovima, da ispunjava kriterije tehničke i kadrovske sposobnosti, da posjeduje sve tražene sertifikate, testove i standarde.

Dakle, žalba se ne zasniva na zaštiti konkretno povrijeđenog prava, nego na subjektivnom neslaganju sa tehničkim i organizacijskim rješenjima Ugovornog organa.

2. Teret dokazivanja žalitelj prebacuje na Ugovorni organ

U svojoj žalbi, žalitelj prebacuje teret dokazivanja na Ugovorni organ, što je suprotno članu 102. stav (3) ZJN u kojem je jasno propisano da: „žalitelj mora dokazati ili bar učiniti vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe“.

Umjesto toga, žalitelj navodi paušalne tvrdnje bez dokaza, zahtjeva da Ugovorni organ „dokaže“ neosnovanost tvrdnji, optužuje Ugovorni organ za „favorizaciju“ bez ijednog dokaza i koristi proizvoljne tehničke ocjene kako bi osporio TD. Međutim, bez iskazivanja pravnog interesa za učešće u ovom postupku postaje upitna aktivna legitimacija propisana u članu 97. ZJN, koji propisuje: „Žalbu može podnijeti svaki privredni subjekat koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerovatnim da je bila ili mu je mogla da bude u konkretnom postupku javne nabavke prouzrokovana šteta zbog nezakonitog postupanja ugovornog organa, a koje se u žalbi navodi kao povreda ovog zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog organa u postupku javne nabavke“.

Žalitelj mora dokazati ili učiniti vjerovatnim da posjeduje pravni interes za izjavljivanje žalbe, tj. da je ili da može biti oštećen postupanjem Ugovornog organa. Aktivna legitimacija postoji samo ukoliko žalitelj realno može učestvovati u postupku javne nabavke i može biti oštećen radnjom Ugovornog organa. Ako žalitelj, ne ispunjava minimalne uslove za učešće onda ne može biti oštećen i nema pravni interes.

Žalitelj nije na bilo koji način dokazao ispunjenost uslova iz člana 97. ZJN, a teret dokazivanja postojanja aktivne legitimacije je na žalitelju, u smislu odredbi člana 102. stav (3) istog Zakona, niti je učinio vjerovatnim da njemu kao privrednom subjektu, koji sebe naziva potencijalnim ponuđačem, bi postupanjem Ugovornog organa mogla biti pričinjena bilo kakva šteta. Aktivna legitimacija mora postojati u svakoj fazi postupka, a žalbu može podnijeti svaki privredni subjekt koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerovatnim da je u konkretnom postupku javne nabavke bila ili mu je mogla biti prouzrokovana šteta zbog nezakonitog postupanja ugovornog organa, a koja se u žalbi navodi kao povreda ovog Zakona od strane Ugovornog organa u postupku javne nabavke što u konkretnom slučaju nije ispunjeno.

U postupku pravne zaštite žalba mora biti obrazložena i potkrijepljena dokazima, a ne samo mišljenjima, pretpostavkama i subjektivnim stavovima.

3. Žalitelj ne dokazuje da mu je nabavka objektivno dostupna (nema kapacitete, nema tehnologiju, nema dokaz da može ispuniti uslove).

Ugovorni organ nije mogao pronaći aktivnu web stranicu žalitelja, kao ni stranice na društvenim mrežama. Jedini dostupni podaci koji se vezuju za Žalitelja nalaze se na web stranici <https://poslovnenovine.ba/2021/08/24/...-o-o-razvoj-sopstveno...-kadra-k...-e-odrzivo...-rasta/> gdje se navodi da se radi o kompaniji... koja posluje u sklopu...

grupacije, i da je riječ o konsultantskoj kompaniji koja pruža profesionalnu uslugu poslovnog i finansijskog savjetovanja.

U praksi Suda pravde EU, koja je zasnovana na pravnozaštitnim direktivama iz javnih nabavki, pravni interes ne postoji ako:

- ponuđač ne može ispuniti minimalne uslove.
- ponuđač ne može realizovati predmet nabavke.
- žalba služi isključivo opstrukciji postupka.

U konkretnom slučaju:

- Žalitelj nigdje ne tvrdi da posjeduje tehnologiju potrebnu za izvršenje predmeta nabavke a prema TD.
- Nigdje ne tvrdi da je u mogućnosti razviti kompletan izborni sistem.
- Ne navodi ni da je proizvođač ili ovlašteni distributer izborne opreme.
- Ne navodi da može obezbijediti garanciju za dobro izvršenje ugovora u iznosu od 8,3 miliona KM.
- Ne navodi da ima skladišne, tehničke ili kadrovske kapacitete.

Bez dokaza da je postupak uopšte „dostižan” žalitelj nema pravni interes da ga osporava.

4. Namjera žalitelja nije zaštita njegovog prava, nego opstrukcija provođenja postupka javne nabavke

U cijeloj žalbi:

- žalitelj ne artikuliše nijedno sopstveno pravo koje je povrijeđeno.
- ne pokazuje da bi mogao podnijeti ponudu,
- ne dokazuje da bi mogao biti konkurentan.

Umjesto toga:

- daje opšte komentare o „kompleksnosti projekta”.
- smatra da je Ugovorni organ pogriješio u tehničkom pristupu.
- ulazi u prigovore koji se odnose na projektni dizajn, a ne na povredu prava ponuđača.

To nije pravni interes.

Zakon o javnim nabavkama i Zakon o upravnom postupku ne zabranjuju da se odbacuju žalbe kada su one podnesene radi opstrukcije postupka, a ne radi zaštite subjektivnog prava eventualnog ponuđača.

Ugovorni organ posebno ističe da žalitelj nije prigovarao na uslov tehničke i profesionalne sposobnosti koji se odnosi na obavezu da ponuđač raspolaže sa industrijskom sigurnosnom dozvolom za pristup i rukovanje tajnim podacima. Ovaj uslov je zasnovan na Zakonu o zaštiti tajnih podataka („Službeni glasnik BiH”, br. 54/05 i 12/09), obzirom da će tokom realizacije ugovora ponuđač (tada dobavljač) imati pristup biometrijskim podacima svih punoljetnih građana Bosne i Hercegovine na dan održavanja izbora, a što je i u skladu sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH”, br. 12/25). Takođe, ni druga dva žalitelja i ostalih 87 potencijalnih ponuđača koji su preuzeli TD nisu imali žalbene navode koji se odnose na ovaj uslov propisan u tački 13.5.1. tačka b) Tenderske dokumentacije broj: 07-2-16-3-893-42/25 od 14.11.2025. godine, kao ni upit po ovom pitanju. Uvidom u Evidenciju važećih industrijskih sigurnosnih dozvola (dostupno na www.msb.gov.ba/PDF/10052023.pdf - dokaz u prilogu) utvrđeno je da privredni subjekt [REDACTED] ne posjeduje industrijsku sigurnosnu dozvolu. Ugovorni organ je izvršio provjeru

službenim putem da li je žalitelj podnio zahtjev Državnom sigurnosnom organu za izdavanje industrijske sigurnosne dozvole.

Neposjedovanje industrijske sigurnosne dozvole predstavlja apsolutni i neizostavni uslov za učešće u postupku. To znači da žalitelj ne može biti ponuđač, ne bi mogao podnijeti valjanu ponudu ni da TD bude izmjenjena, te objektivno nije mogao biti oštećen predmetnom TD i Rješenjima Ugovornog organa.

Privredni subjekt koji objektivno ne ispunjava obavezne uslove propisane Zakonom ne može imati aktivnu legitimaciju, jer njegovo pravo ne može biti povrijeđeno u postupku nabavke.

Aktivnu legitimaciju mogu imati oni privredni subjekti koji realno mogu podnijeti validnu ponudu. Ako ponuđač ne ispunjava obavezni uslov tehničke i profesionalne sposobnosti onda on nije kvalifikovan u postupku javne nabavke. Dakle, pravna korist mora biti realna i neposredna. U konkretnom slučaju industrijska sigurnosna dozvola se izdaje u posebnoj proceduri koju:

- Ugovorni organ ne može izmjeniti
- Žalitelj ne može dobiti industrijsku sigurnosnu dozvolu naknadno, obzirom da privredni subjekt nakon zahtjeva za izdavanje dozvole mora proći određene provjere Državnog sigurnosnog organa, a za šta je potreban određeni vremenski period.

Dakle, žalitelj kao pootencijalni ponuđač ne bi mogao učestvovati ni u jednoj zamislivoj varijanti postupka, što znači da aktivna legitimacija definitivno ne postoji.

Stoga je, posljedica pravno jasna da ne postoje pravni interes i aktivna legitimacija, budući da žalitelj ne ispunjava minimalni uslov za učešće, ne nalazi se na zvaničnoj listi nosioca industrijske sigurnosne dozvole, ne može biti potencijalni ponuđač, ne može biti oštećen radnjama ugovornog organa i nije dokazao pravni interes, a niti aktivnu legitimaciju.

Ugovorni organ zaključuje da žalba nije ispunila zakonske uslove iz člana 102. stav (3) ZJN, a u vezi sa članom 97. ZJN, te je riješeno kao u dispozitivu ovog zaključka.

Pouka o pravnom lijeku

Žalba na ovaj Zaključak se može izjaviti Uredu za razmatranje žalbi BiH putem Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine u pisanoj formi u tri primjerka neposredno ili preporučenom poštanskom pošiljkom u roku od pet (5) dana od dana prijema ovog Zaključka.

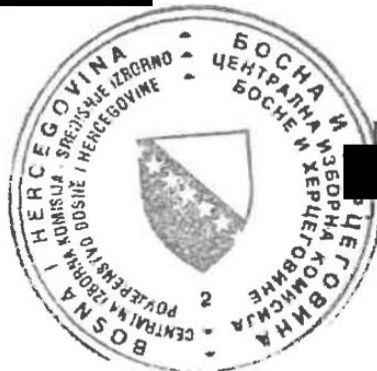
Prilog:

- Evidencija važećih industrijskih sigurnosnih dozvola

Dostavljeno:

1. Žalitelju putem punomoćnika [REDACTED]

2. a/a

Predsjednik
[REDACTED]
Ivan Karića